

عنوان مقاله:

مقایسه کارایی برخی روش های زمین آماری برای پیش بینی پراکنش مکانی شوری خاک سطحی، مطالعه موردی دشت ارومیه

محل انتشار:

نهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا سکوتی اسکوئی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان غربی

محمدحسین مهدیان - استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

درصد قابل توجهی از زمین های تحت آبیاری جهان در مناطق خشک و نیمه خشک دنیا واقع شده است که در این مناطق، غالب خاک ها حاوی مقدار زیادی نمک است. آبیاری این اراضی باعث انتقال نمک به ناحیه رشد ریشه شده و در نتیجه باعث افزایش فشار اسمزی و کاهش جذب عناصر غذایی گیاه و کاهش محصول می شود. در ایران نیز شوری از مهمترین مشکلات کشاورزی است. پیش بینی میزان شوری در نقاط نمونه برداری نشده با استفاده از تعداد معدودی نقاط اندازه گیری شده و تهیه نقشه پراکنش شوری برای برنامه ریزی اصلاح خاک از اهمیت زیادی برخوردار است. لذا این تحقیق با هدف ارزیابی و تحلیل تغییرات مکانی شوری خاک به عنوان یکی از جنبه های تخریب خاک، مقایسه روش های مختلف زمین آماری در برآورد آن و تهیه نقشه پراکنش مکانی شوری خاک به انجام رسیده است. برای برآورد شوری خاک در نقاط نمونه برداری نشده، از روش های کریجینگ، کوکریجینگ و میانگین متحرک وزندار در محیط GIS استفاده شده است. در این رابطه برای ارزیابی روش ها، روش ارزیابی تقاطعی با کمک دو پارامتر آماری MAE، MBE استفاده شده است. نتایج بدست آمده نشان داد که روش کریجینگ با ضریب همبستگی 0/98 و نیم تغییر نمای مدل گوسی از دقت بالایی برای برآورد مقادیر شوری در نقاط فاقد اطلاعات برخوردار است. خطای برآورد این روش 1/31 و انحراف آن 0/34- دسی زیمنس بر متر بدست آمده است.

کلمات کلیدی:

پراکنش مکانی، زمین آماری، سیستم اطلاعات جغرافیایی، شوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38775>

